

Abstrakt

Hlavním cílem práce je popsat vznik, využívání a zánik národních stereotypů na příkladu Čechů v 19. století, s důrazem na formování českého autostereotypu. Využívá k tomu kombinaci klasického rozboru odborné literatury zabývající se daným tématem s odkazy na karikaturu. První kapitola se věnuje teoretickému ukotvení pojmů a vytváří tak teoretický základ práce. S využitím především sociologických poznatků definuje národ, stereotyp a národní stereotyp. Dále blíže zkoumá fungování národních stereotypů především vztah auto- a heterostereotypu. Druhá kapitola se věnuje českým národním stereotypům v 19. století. První podkapitola představí vývoj českého národního hnutí a následně zkoumá české národní stereotypy vycházející z historických mýtů. Mezi hlavní témata patří vztah k náboženství: katolické církvi a protestantismu (především husitství), odmítnutí šlechty a sakralizaci plebejství a také heterostereotypům Němců, Slovanů a Habsburské monarchie. Druhá podkapitola se soustředí na české národní stereotypy ve vypjatých 90. letech z pohledu mladočechů, realistů a sociálních demokratů.